

ARGUMENT

Apel. Lecturiada 5. Sărbătorile lecturii 2

ANCHETA

Întrebare pentru consilieri și elevi: Ce credeți despre oportunitatea apariției unei reviste de lectură pentru elevi? 3

LECTURI ÎN OGLINDĂ

Dezvoltarea competențelor de literație în toate disciplinele de studiu – un imperativ 7
 Maria Kovacs

Rezumatul și comprehensiunea de text. Pentru o „didactică a dicționarelor” de literatură 11
 Ioana Tămăian

LECTURI ÎN CLASĂ

Salvați tabloul dispărut! 15
 Corina Dindelegan

LECTURI ÎN CERURI

Alături de Stephen Hawking într-o aventură galactică 18
 Laura Dănăilă, Geanina Hoge

După chipul și asemănarea... cititorului model 19
 Mihaela Melinte

DUS-ÎNTORS

De la lectura impusă la lectura de plăcere 20
 Maria Mirela Hrițu

IDEI

Facebook și realizarea profilului unui autor. O experiență interdisciplinară 22
 Camelia Maria Vesa

De ce trebuie să se implice părinții în viața școlii? 24
 Loredana Carcea

BUN DE LECTURĂ

Cărți bune de citit în cercuri
Tatăl celuiilalt copil 27
 Mihaela Nicolae
De la târâmuri și locuri legendare la predicții și ucronii 28
 Alina Petri

Cerchiștii recomandă
7 „Povești călătore” 30

SEMNALE

Festivalul Poeziei cu Formă Fixă. O nouă ediție, o nouă reușită 33
 Ileana Iancu
„Povestea unei fântâni”.
Concurs de jurnalism cultural 34
 Gabriela Ariton

ARE CUVÂNTUL

Fanbook. Un club de lectură care crește pofta de citit prin întâlniri în premieră 36
 Bianca Voinescu

INTERVIU

... cu Ana Boariu 38

CONSILIERI AI LECTURII

D-I Goe și disciplinarea pozitivă 42
 Alina Muraru

EXTRASE

Istoria lui Răzvan se întoarce 44
 Horia Corcheș

FILE DECUPATE

Cum să lansezi un atelier tematic de scriere? 47
 Monica Onojescu

Apel

Lecturiada 5.

Sărbătorile lecturii

Prin apelul nostru ne adresăm tuturor celor care au participat sau au avut atingere cu programul „Cercurile de lectură”, participând la acțiuni de promovare a lecturii ori inițiind ei înșiși astfel de activități. Adică:

- ați organizat, împreună cu elevii dvs., acțiuni de promovare a lecturii în școli/localități/județe la date stabilite de comun acord în cadrul programului
- ați încurajat membrii cercurilor sau pe alți elevi să participe la *Lecturiadele elevilor* și la concursurile de scriere creativă organizate în cadrul programului
- ați dezvoltat proiecte proprii sau ați participat la acțiunile unor instituții sau organizații nonguvernamentale în care ați folosit experiența dobândită în program,

invitându-vă să participați la acțiunea de adunare a exemplelor de bune practici pentru promovarea lecturii.

Inițiat ca proiect ANPRO în 2004 de un grup de profesori de limba și literatura română, consiliați de specialiști în teoriile lecturii și didacticieni, cu scopul promovării lecturii în rândul elevilor de toate vârstele, „Cercurile de lectură” a devenit program în urma rezultatelor evaluării după un an de pilotare, dezvoltând o latură practică dublată de una de cercetare-acțiune.

Programul, desfășurat exclusiv prin voluntariat, a cunoscut o dezvoltare „organică” atât pe orizontală, cât și pe verticală.

În prezent „Cercurile de lectură”, care se adresează în egală măsură elevilor și consilierilor lor, dezvoltă următoarele componente:

- module de formare „față în față” sau pe platformă pentru toți cei care doresc să se implice în program, livrate fie numai de către ANPRO,

fie în parteneriate cu inspectorate, CCD-uri, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, UBB, Cluj etc.;

- o parte practică, materializată prin înființarea cercurilor care funcționează ca activități extra-curriculare și a atelierelor de lectură/scriere intrate în curriculumul opțional;
- acțiuni de amploare la nivel local, județean și național cu scopul formării unui curent de opinie în favoarea lecturii printre tineri;
- experimentarea și valorificarea activităților de bune practici/cercetare didactică, în „Revista cercurilor de lectură”/„Consilierul de lectură”, „Perspective”, în *Lecturiade*, în lucrări de masterat și doctorate, precum și în alte sute de comunicări și ateliere susținute în secțiuni aparte în cadrul simpozioanelor anuale ale asociației.

Lecturiadele sunt volume colective care întemeiază în spațiul românesc un alt fel de didactică a lecturii. Bazate pe cercetări empirice, ele valorifică experiența autorilor în forme narativo-reflexive. Apărute la diferite intervale, dau seama și de dezvoltarea proiectului în timp. Astfel, în *Lecturiada 1* (2004) obiectul și subiectul cercetării sunt cei care și-au descoperit vocația de consilieri și și-au cultivat-o ca atare; în *Lecturiada 2* (2007) interesul se deplasează pe strategiile de „seducție” a cititorului; *Lecturiada 3* (2009) este o încercare mai elaborată de a răspunde la întrebările: de ce citim? ce fel de cărți citim?, iar *Lecturiada 4* (2013) este cartea unui bilanț la 10 ani de la lansarea proiectului.

Pentru *Lecturiada 5. Sărbătorile lecturii* (cităm titlul unui capitol din *Lecturiada 2*) ne propunem ca în centrul interesului nostru să se afle activitățile de promovare a lecturii. Inițiate ca prime manifestări pentru atragerea elevilor în cercuri, au câștigat în amploare prin organizarea simultană în anii ce au urmat a *Zilei lecturii* ori a unor deschideri (16 octombrie, ora 16, *Săptămâna literației*) și închideri sărbătorești de cercuri (mitinguri

„Pro lectura” „Gale” ale lecturii cu participarea tuturor cercurilor dintr-o localitate sau județ). La acestea se adăugă activitățile de promovare a lecturii printre colegi, acțiunile de voluntariat ai căror protagoniști sunt cerchiștii, deveniți ei înșiși „consilieri”, adunând și donând cărți pentru cei care au nevoie de ele, organizând ateliere de lectură și concursuri de scriere pentru copiii de la grădinițe și primară, citind bătrânilor sau bolnavilor. În sfârșit, am mai putea completa, mai ales după 2010, cu preocuparea tot mai intensă la nivel central al programului pentru crearea unei rețele naționale de elevi-cititori și consilieri care se întâlnesc anual pentru un util schimb de experiență în cadrul *Lecturiadelor elevilor*.

Numărul mare și formele variate ale activităților de promovare a lecturii pe parcursul a 12 ani, validarea experiențelor proprii prin preluarea lor de către alții, transferul spiritului „Cercurilor de lectură” în proiectele dvs. sau în ale altor instituții și organizații nonguvernamentale cu care colaborați ne îndreptătesc să propunem această temă pentru *Lecturiada 5*.

Pentru aceasta vă rugăm să completați un chestionar care poate fi descărcat de pe [www.anpro.ro/ pagina Cercuri de lectură](http://www.anpro.ro/pagina/Cercuri_de_lectura) pe care să-l trimiteți până în data de **15 iunie 2015** la una dintre adresele: consilieruldelectura@yahoo.com sau monojescu@yahoo.com.

Prin chestionare urmărim să obținem a. informații privind numărul, diversitatea, continuitatea, beneficiile unor astfel de acțiuni precum și b. propunerile dvs. pentru dezvoltarea unora dintre aceste activități sub formă narativă ca exemple de bune practici.

Pe aceeași pagină veți găsi apelul în formă completă, propuneri pentru structura *Lecturiadei 5*, precum și un PPT cu o trecere în revistă a unor activități de promovare a lecturii în cadrul programului.

Monica Onojescu
Coord. programului „Cercuri de lectură”

Întrebare Pentru consilieri și elevi:

*Ce credeți despre
 oportunitatea
 apariției unei reviste
 de lectură pentru
 elevi?*

Răspund profesorii:

Laura Dănăilă: O revistă de lectură pentru elevi ar fi, probabil, foarte greu de difuzat. Cu toate acestea, merită efortul. Pentru că e necesar să aducem lectura aproape de elevi, să-i facem să descopere frumusețea ei. Lectura trebuie să devină o plăcere consumată în timpul liber. De ce ar fi mai plăcute fumatul, jocurile video, sportul, shoppingul, uitatul la televizor etc.? Ce nu reușim să le transmitem? Cum să promovăm cititul? Să zicem că e sexi (cum am văzut pe un blog)? Să zicem că e un lux accesibil oricui? Să zicem că e pentru snobi?

Câți dintre părinții copiilor mai cumpără literatură? Foarte puțini. Putem vorbi de o criză a modelelor, de multă sărăcie sufletească. Cine citește puțin, simte puțin.

Geanina Hoge: Consider oportună apariția unei reviste de lectură pentru elevi din mai multe motive:

- fiind scrisă de elevi pentru elevi ar avea subiecte/ referințe/recenzii despre cărți care le-ar plăcea lor și nu neapărat, pe cele care le impunem/recomandăm noi, consilierii;

- i-ar ține la curent cu aparițiile editoriale;

- ar fi „biletul” către carte. Ar avea misiunea de a le hrăni iubirea pentru lectură, de a le stimula creativitatea și a-i incita spre scrierea creativă.

1. Motivare: Deși întrebarea pentru ancheta numărului precedent viza explicit necesitatea unei publicații exclusiv pentru consilieri, mai multe răspunsuri se referă la o revistă care ar putea să se adreseze nu numai lor, ci și elevilor. În unele cazuri se vorbește direct de necesitatea unei reviste de circulație națională pentru elevi și se dau chiar sugestii despre ce ar putea să conțină.

2. Recapitulare: Ideea nu este nouă. De aproximativ patru ani, am încercat să sondăm terenul. Ideea a fost lansată la „Lecturiada elevilor” din 2011, iar atelierele s-au axat pe editarea unei reviste online, scrisă numai de elevi. Intenția nu s-a materializat. În schimb pentru „Lecturiada elevilor” din anul următor, când una dintre piesele din portofoliu a fost o revistă „pro lectura”, am avut surpriza plăcută să primim astfel de publicații, unele foarte interesante, editate la nivelul cercurilor. Mai mult, am aflat că unele apar regulat de mai mulți ani. În toamna trecută am reluat discuția cu scriitorii din „Ordinul povestitorilor”, dar nu am ajuns încă la un rezultat concret. În schimb, am aflat că suplimentul la „Revista cercurilor...” nr. 2/2014, scris de elevi în timpul concursului și care cuprinde o selecție din materialele incluse în portofolii, s-a bucurat de interes. Dintr-o foarte rapidă și superficială căutare pe internet am aflat că în spațiul românesc sunt destul de multe reviste pentru „copii și părinți”, unele numai online, altele și în variantă tipărită. Se adresează, în general, preșcolărilor și copiilor de vârstă mică. Conțin povești, benzi desenate, sfaturi pentru părinți etc. Știu că edituri, printre care Paralela 45 și Art promovează scrierea creativă în cadrul concursurilor Comper sau „Locuiește în poveste”. Cea mai interesantă apariție de acest gen este „Dilematix” (suplimentul trimestrial al „Dilemei”) care se adresează copiilor până la vârsta de 13-14 ani. Însă suplimentul nu mai apare de vreo doi ani.

3. Reiau întrebarea și o detaliez: Din punctul dvs. de vedere, dacă o astfel de revistă ar fi oportună:

1. Care ar fi scopul ei (să informeze despre noile apariții/să amuze/să formeze deprinderi de lectură și scriere/să încurajeze elevii talentați/alte)?
2. Cine ar putea să o scoată (scriitorii/profesorii/consilierii/elevii/jurnaliștii)? Cum ar putea să colaboreze aceste categorii?
3. Care ar putea fi publicul vizat (elevii de toate vârstele/elevii pe niveluri școlare/nu numai elevii etc.)?
4. Ce ar putea să conțină? Propuneți rubrici care nu ar putea să lipsească și rubrici facultative.
5. altele (format, număr de pagini, periodicitate, independentă sau supliment, online sau tipărită, aspect grafic etc.)

Eu văd o astfel de revistă structurată pe vârste de cititori: 9-12 ani; 12-14/15 ani; 14/15-19/20 de ani, să fie lunară și să apară online, iar în funcție de categoria căreia îi este dedicată scopul să fie diferit. Pentru cei mici accentul va cădea pe joc/distracție/amuzament, dar și pe mici teme care să le incite curiozitatea și să-i determine să rezolve sarcinile de lucru legate de lectură și de scriere (creativă sau nu) și neapărat să aibă conținut interactiv. Pentru cei mari accentul ar putea să cadă pe informare/pe formarea și

consolidarea deprinderilor de scriere și lectură.

Dacă în realizarea unei astfel de reviste s-ar putea realiza o colaborare între toți factorii implicați în actul educației ar fi minunat.

Rubrici propuse: Conversații constructive (dialog/ interviu... cu și despre scriitori), Recenzii, Citește/Citește/Învață/Bucură-te! (benzi desenate, povestiri, scrieri creative etc.), Ochiul critic, Prin anticariate...

Gabriela Medan: 1. Cred că o revistă despre lectură pentru elevi și – poate – gândită numai de elevi, ar fi mai mult decât oportună. După câte știu eu, există comunități de tineri (elevi și studenți, nu neapărat la Litere) care manifestă o activitate scriitoricească online, au cluburi proprii, pe care le organizează în spiritul ideilor lor, sub forma unor ateliere de scriere. Sunt prieteni prin ceea ce scriu, redactează la două sau mai multe mâini, continuând provocarea lansată de colegi și ducând povestirea mai departe. Au fișe de personaj, se documentează înainte de a scrie, adică iau foarte în serios ceea ce fac. Ei ar putea fi cei care să dea tonul și să arate celorlalți că scrisul e o pasiune.

Îmi amintesc că în toamnă, când circula cunoscuta provocare cu găleata cu gheață, cineva a lansat pe net ideea de a preciza zece titluri de cărți citite. Era o provocare care a circulat mai ales în rândurile tinerilor și a fost o bună oglindă a intereselor lor literare. Unele cărți, despre care nimeni nu amintea la școală, erau chiar premiate și a fost îmbucurător să poți constata că se citește și că tinerii erau uniți prin lecturile făcute. S-a lansat astfel o lungă listă de lectură, tinerii deveneau consilieri de lectură pentru cei de aceeași vârstă cu ei.

2. Cred că o colaborare între elevi, scriitori, jurnaliști ar fi benefică, evident cu condiția ca să fie într-adevăr o colaborare. La noi există tendința de a dirija, poate tocmai de aceea comunitățile de tineri despre care aminteam mai sus, sunt oarecum închise. Ele nu își doresc să fie convertite, în fond fiecare generație are propria ei orientare. Scriitorii cu experiență i-ar putea sprijini. A lucra cu adolescenți este dificil, adesea nu se înțeleg ei pe ei, de aceea e nevoie de mult tact. Un sfat, însă, nu strică nimănui. O încurajare poate schimba destine. O colaborare online s-ar plia pe preocupările lor. Ar fi rapidă, eficientă, sinceră.

3. Elevii, mai ales cei de liceu, ar putea constitui grupul celor care

participă la elaborarea revistei, dar nu ar trebui neglijați nici studenții, evident trebuie găsite formule care să țină cont de particularitățile de vârstă și de nivelul cultural.

4. Obligatoriu o rubrică „Bun de lectură”. Într-un sondaj pe care l-am aplicat elevilor mei, am constat ce influență au recomandările pe care și le fac între ei. Apoi să vină recomandări de la profesori, părinți, scriitori. Aici s-ar putea prezenta apariții noi, dar și date despre cărțile respective (dacă au fost sau nu premiate, istorii legate de apariție, surse de inspirație etc.). O altă rubrică ar putea conține lucrări, fragmente din creațiile elevilor. Pentru că în ultimul timp recâștigă teren benzile desenate, consider că și-ar găsi și ele locul, aducând un plus de vivacitate prin desen și culoare.

5. La început, aș gândi o variantă semestrială sau trimestrială, independentă, pentru a crește prin ea însăși. Evident varianta online e mai accesibilă, în sensul că implică mai puține costuri și poate fi distribuită mai ușor. Varianta tipărită are parcă ceva mai multă greutate, dar e mai dificil de realizat din cauza costurilor. Dacă se găsesc fonduri, e de preferat.

Alina Petri: Încerc să răspund cât mai sintetic la anchetă, începând cu ceea ce consider a fi câteva condiții ale succesului unei reviste pentru elevi:

- implicarea, mai ales în colectivul de redacție, a elevilor.
- comunicarea în cadrul redacției, din care să facă parte elevi din toate zonele țării, să fie activă, folosind multiplele rețele de comunicare pe care ei le utilizează cu foarte multă îndemânare;
- să se elaboreze, de comun acord, un regulament intern al redacției, cu reguli și libertăți utile pentru buna funcționare;
- recompensarea elevilor activi prin premii, diplome, întâlniri de lucru/formare;
- implicarea a câtor mai mulți autori elevi, pentru că aceștia vor fi, implicit, primii cumpărători/cititori ai revistei;

- parteneriate cu scriitori, mass-media, care să crediteze și să facă reclamă revistei;
- publicitate prin toate mijloacele, promovare făcută de către „consilierii de lectură”, profesori, învățători.

2. Care ar fi scopul ei? a. promovarea lecturii ca activitate care contribuie esențial la construirea sinelui; b. crearea unei comunități de cititori și „scriitori” care să-și împărtășească preferințe de lectură, cutume, activități.

3. Cine ar putea să o scoată? Coordonatorii discreți ar trebui să rămână profesorii/consilierii pentru că e nevoie de o viziune coordonată de obiective și competențe. Dar e vitală implicarea elevilor, sprijinul scriitorilor, al personalităților care sunt vectori de opinie și pot încuraja inițiativele elevilor.

4. S-ar putea adresa elevilor de toate vârstele, cu spații dedicate fiecărui nivel de învățământ (am văzut că funcționează foarte bine schimbul de experiență între generații diferite, recomandări, scrieri colective etc.). Dar aș vedea foarte utilă și implicarea părinților, care pot fi niște aliați/parteneri buni în stimularea, implicarea și motivarea elevilor.

5. Deși am câteva idei, cred că solicitarea opiniei elevilor, adevăratul public țintă, ne-ar fi de un real folos și un punct de pornire excelent.

6. Ar fi îndrăzneț să încercăm, cel puțin pentru început, o versiune online a revistei. Conectată, desigur, la rețele de comunicare, ca foarte multe din revistele serioase de azi („Observator cultural”, „România literară”, „Literatura de azi”, „Dilema veche” etc.). Sondajele arată că acesta este, deocamdată, un mod mai eficient de supraviețuire. Și cred că și mai adaptat „adresanților” noștri.

Marilena Șerban: 1. Scopul revistei ar putea fi: a. să atragă tinerii care scriu și vor să devină vizibili, având nevoie și de o confirmare/încurajare că scriu bine. Apariția textele într-o

revistă e un fapt motivant și în măsura în care cei preocupați de această activitate descoperă copii și tineri cu preocupări comune, au sentimentul apartenenței la un grup valoros; b. să informeze despre orice ține de viața literară și are legătură cu categoria respectivă (copii și tineri) – nu știu o altă revistă preocupată exclusiv de acest sector de vârstă. Multe dintre cercurile de lectură nu au posibilități financiare pentru a publica reviste, de aceea cred că această idee va folosi coordonatorilor și elevilor care sunt deja integrați într-o astfel de activitate.

2. Ideal ar fi să aibă în redacție elevi, un jurnalist, eventual un scriitor/profesor drept coordonatori și să fie susținută de o editură cu experiență pe piața pentru copii și tineri care să îi facă publicitate, astfel încât să fie vizibilă și să capete ținută.

3. Elevi de toate vârstele, dar să aibă secțiuni – pentru copii (6-14), respectiv adolescenți (15-18).

4. Interviu cu scriitori/personalități despre cărți/lectură; articole despre deprinderile de lectură ale tinerilor; sondaje pentru tineri pe teme legate de cărți/scrieri/lectură; prezentări de bloguri destinate cititorilor; recenzii – o carte clasică în oglindă cu una contemporană; cărți scrise de ei; o poștă a redacției unde să existe comentariile unui scriitor despre textele literare trimise; texte compuse de elevi, promovare de concursuri de scriere creativă, de reviste școlare.

5. Este o idee bună și varianta online; se poate merge pe ideea de abonament, la un preț accesibil, și parolă – s-ar putea crea o comunitate online (cum fac cei de la „Dilema”); eventual, să apară online, doar fragmente din articole, un fel de promo.

Ar fi bine să apară trimestrial sau de două ori pe an – cel puțin la început –, ca să fie de calitate.

Răspund membrii cercului „Magia lecturii”, Colegiul Național Nicolae Titulescu, Pucioasa, Dâmbovița

1. Care ar fi scopul unei reviste de lectură pentru elevi?

• Nu cred că revista ar trebui să aibă un singur scop. În fond, fiecare rubrică a ei se diferențiază de celelalte, deci are un scop diferit. Consider că revista ar trebui să „îmbine utilul cu plăcutul”, adică să contribuie la formarea și dezvoltarea personală a elevilor, prin atragerea către lectură, dar, în același timp, să și distreze publicul vizat. Astfel,

„elevii se distrează învățând”, descoperind „Magia Lecturii”. (Oana Buzea)

• Scopul unei reviste de lectură adresată elevilor ar fi de a promova adevăratele valori ale celor care și-au dedicat o bună parte din viață scriind și publicând, dar și exemplificarea anumitor idei, principii, care le-ar favoriza elevilor o bună dezvoltare. (Radu Stochița)

• Tinerii din ziua de azi nu mai citesc. Auzim acest lucru atât de des, încât într-o astfel de situație, o revistă de lectură nu doar că ar fi oportună, ci mai mult decât necesară. Scopul acesteia ar trebui să-i vizeze pe tineri să-și formeze abilități de comunicare, de lectură, de scriere, un simț critic și apreciativ. Revista nu numai că-i va aduce „împreună” pe cei care iubesc lectura și care sunt conștienți de beneficiile acesteia, ci va deveni o voce a tinerilor care simt nevoia de schimbare, va urmări, pe lângă informare, formarea cititorilor, de la nivelul lectorului inocent la nivelul lectorului avizat. (Roxana Stan)

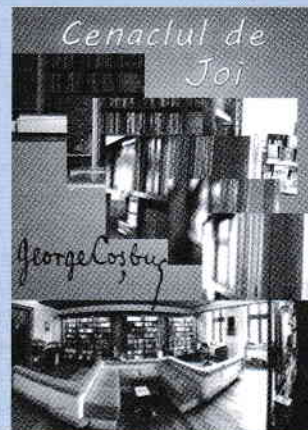
• Scopul ei ar fi: încurajarea elevilor să citească mai mult, informarea acestora în legătură cu noile apariții, dar și încurajarea cititorilor să scrie. (Valentina Neagu)

• Scopul unei reviste de lectură ar fi, în primul rând, să încurajeze tineretul să scrie, să compună, să citească. De asemenea, făcând parte din generația elevilor de astăzi, pot spune că o revistă are nevoie și de o parte amuzantă a lucrurilor, o altă față a lumii, deci revista are menirea și să distreze. Revista ar putea cuprinde mai multe rubrici, de la muzică la materia vizată de bac, la sănătate și animale. În fond, suntem încă în „formare” și orice informație e bine primită. (Mădălina Mangalagiu)

2. Cine ar putea să o scoată?

• Consider că elevii sunt cei mai indicați pentru realizarea revistei (bineînțeles, sprijiniți de profesorii care doresc să se implice într-o astfel de activitate și care vor să-și cunoască mai bine propriii elevi), deoarece ei cunosc cel mai bine problemele, nemulțumirile și dorințele colegilor. Astfel, ei devin „vocea liceului”. De asemenea, elevii sunt cei mai „în temă” cu preocupările adolescentine și pot urmări interesele colegilor, deținând, totodată, moduri noi de a-i atrage pe aceștia spre lectură. (Oana Buzea)

• Răspunsul la aceasta întrebare este variabil în funcție de cei care își propun să o

facă, dar, din punctul meu de vedere, cred că toată lumea (elevi, profesori, scriitori, jurnaliști etc.) poate ajuta la publicarea acestei reviste. (*Radu Stochița*)

- Revista ar trebui să fie rezultatul unei colaborări între scriitori, profesori, jurnaliști, dar să se axeze în primul rând pe nevoile adolescenților, pe capacitatea acestora de a-și folosi imaginația pentru a crea un produs original, care să inspire și să fie accesibil tuturor. (*Roxana Stan*)

- Revista ar putea fi scoasă atât de elevi, cât și de profesori. Cea mai buna soluție la care mă gândesc este înființarea unui cerc de jurnalism, cerc la care să participe și elevii cercului de lectură. (*Valentina Neagu*)

- Revista de lectură pentru copii... întemeiată de copii. (*Mădălina Mangalagiu*)

3. Care ar putea fi publicul vizat?

- Revista se poate adresa deopotrivă ele vilor (de toate vârstele, deoarece și cei mici, la rândul lor, se vor confrunta cu diversele probleme puse în discuție în revistă), cât și profesorilor sau părinților, facilitând, astfel, buna comunicare și înțelegerea reciprocă. (*Oana Buzea*)

- Cred că publicul vizat ar fi elevii, dar nu se pune problema ca acesta să nu fie extins, să se ajungă până la persoane ce nu au legături cu școala. (*Radu Stochița*)

- Nu doar elevii ar trebui să constituie publicul vizat, din contră, într-o societate care nu mai pune preț pe astfel de valori, atât generația tânără, cât și generația bătrână ar trebui să se unească pentru a da glas unor probleme pe care mulți chiar le ignoră, respectiv de ce citim/de ce nu citim. Iar în momentul de față, nu mă pot gândi decât la răspunsul lui Liviu Papadima, dintr-un articol al revistei „Dilema”: „Citim pentru a ne face un loc în care să putem locui”. (*Roxana Stan*)

- Publicul vizat poate fi reprezentat în special de elevii de liceu, dar și de cei de gimnaziu. (*Valentina Neagu*)

- Cred că revista vizează publicul care este în plină învățare, toate persoanele novice care, încet, încet,

scot cășorul spre lume. (*Mădălina Mangalagiu*)

4. Ce ar putea să conțină?

- Rubricile ar trebui să fie cât mai variate astfel încât să acopere diversele interese ale tinerilor. Cea mai importantă rubrică ar fi cea despre ce se întâmplă în liceu, despre ultimele noutăți. De asemenea, revista ar trebui să aibă și o „rubrică de cultură”, în care să apară ultimele lansări de carte, cele mai bine vândute cărți, astfel încât să atragă cititorul spre descoperirea acestora și, implicit, spre dezvoltarea personală. (*Oana Buzea*)

- Revista de lectură ar putea să conțină date biografice ale anumitor scriitori, fragmente din operele unui scriitor marcant, o mică rubrică intitulată „Scriitorul lunii” și multe altele. (*Radu Stochița*)

- Recenzii, articole, creații, interviuri cu oameni de cultură, cu scriitori sau pur și simplu, cu oameni obișnuiți, care au pătruns dincolo de sensul general pe care îl oferă lectura. Oameni care au înțeles că ceea ce contează într-o carte, ceea ce rămâne din ea sunt spațiile albe dintre rânduri. Adică exact ce nu s-a spus, cum spune Dan Coman. Pentru că textul are pulsațiile sale, are viața sa. Cu cât ajungi mai aproape de el, cu atât realizezi câte alte sensuri și chei de lectură există. Hermeneutica textului poate fi astfel un punct de referință în viața omului, pentru că mai înainte de a putea înțelege textul și tot ceea ce dorește să exprime acesta, omul trebuie să cunoască și să se cunoască. Să-și înțeleagă propria viață. Și cum ar putea face asta, dacă nu prin lectură? (*Roxana Stan*)

- Ar putea conține concursuri cu premii (cărți), dar și informații despre citit și scris, cum ar fi beneficiile pe care le aduc acestea. (*Valentina Neagu*)

5. Altele (număr de pagini, periodicitate, independentă sau supliment, online sau tipărită etc.)

- Revista nu ar trebui să fie nici prea mare, dar nici prea mică, ci... potrivită, ca pentru elevi. Cum am spus anterior, orice subiect este

binevenit, iar dacă acestea sunt bine acoperite, ar fi ideal ca revista să apară lunar. De asemenea, consider că ar fi o idee bună ca revista să se găsească atât tipărită, cât și online, având în vedere impactul tehnologiei asupra tineretului. (*Mădălina Mangalagiu*)

- Numărul de pagini nu ar trebui să fie prea mare, întrucât este vorba despre o revistă (în jur de 20-30 de pagini). Fiecare număr al revistei ar putea să apară (măcar) odată la trei luni, de preferat, în format electronic, online, deoarece sunt implicate mai puține resurse și este mult mai ușor de manevrat, iar publicul-țintă (elevii) utilizează zilnic Internetul. (*Oana Buzea*)

- Recomand ca revista să fie scoasă atât în format tipărit, cât și online, iar în format online să fie categoric distribuită gratuit. (*Radu Stochița*)

- Revista ar putea fi scoasă lunar. Eu prefer varianta tipărită, chiar dacă este o variantă mai costisitoare. (*Valentina Neagu*)

Ancheta a fost realizată de
Monica Onofescu.